

NEWS

Stěna mluví všemi jazyky

Rozhovor s ředitelkou muzea Dr. Helene Vetter o sálových textech, které se překládají samy.

3. srpna 2026, Tobias Engl



Její muzeum pořádá proměnlivé výstavy a dlouho zápasilo s cedulemi, které nikdy nezůstaly dlouho aktuální. Už rok muzeum pracuje se ScreenWay.

SW Paní Vetter, muzeum žije svými stěnami. Neruší tam obrazovka?

HV To byla moje první obava. Už přes sto let věšíme tištěné sálové texty a nechtěla jsem svítící tablet vedle starého mistra. Zvolili jsme tedy obrazovky: matné, malé, zarámované v barvě stěny. Dnes se žádný návštěvník neptá, proč tam visí displej. Prostě čtou.

SW Co na nich je, co by tištěná cedule nedokázala?

HV Především jazyky. Přicházejí k nám skupiny z celého světa a tištěná cedule je v němčině, možná ještě v angličtině. Naše sálové texty přepnou jazyk stisknutím tlačítka, a kdo chce, nechá si je předčítat. Starším hostům zvětšíme písmo, aniž bychom tiskli druhou ceduli. Zní to jako maličkost. V každodenním provozu je to obrovské.

SW A při nové výstavě?

HV Dřív to znamenalo: napsat, vysázet, vytisknout, zalamínovat, pověsit, týden předstihu. Teď moje kolegyně napíše texty dopoledne a odpoledne už jsou na stěně. A ScreenWay si stahuje údaje o objektech z naší sbírkové databáze, nic nepíšeme dvakrát.

SW Sbírá ScreenWay data o vašich návštěvnicích?

HV Naopak, a to pro mě bylo důležité. Nejsou tu žádné kamery, které by četly obličeje, a nikdo nepočítá, kdo jak dlouho stojí před kterým obrazem. Muzeum není místo, kde má být člověk pozorován, ale místo, kde se má dívat. Data, která vznikají, zůstávají v domě a v Evropě. Pro veřejnou instituci je to povinnost.

SW Udělala byste to znovu?

HV Okamžitě. A nejhezčí na tom je, že si toho nikdo nevšimne. Lidé přicházejí kvůli obrazům. Že technika přitom zůstává neviditelná, je pro mě ta největší pochvala.